

### [Ladefoged.]

torers Antal ved de højere Skoler. Det er muligt, at der her findes nogen Slagside til Fordel for de humanistisk uddannede Skolefolk i Øjeblikket. Dette kan synes saa meget mere mærkværdigt, som der blandt Eleverne findes en Tendens til fortrinsvis at søge den matematisk-naturvidenskabelige Retning, vel ud fra den Betragtning, at Forberedelsen i de herunder hørende Fag giver det bedste Grundlag for flere Fagstudier. Hvis de humanistiske Rektorer i Øjeblikket er i Overvægt, behøver det dog ikke at skyldes en Tendens hos de Myndigheder, som har med Ansættelsen at gøre, det kan meget vel være en tilfældig Foreteelse.

For mit Vedkommende er jeg overbevist om, at baade Undervisningsinspektøren og den til enhver Tid siddende Undervisningsminister gør deres bedste for at finde den i hvert enkelt Tilfælde bedst egnede Mand til Stillingen. Vi har jo mange fremragende Rektorer ved vore Gymnasieskoler, hvad enten de nu hører til den ene eller den anden Retning. Det afgørende maa her naturligvis være, at Rektorerne som Skoleledere er paa deres Plads og er Pladsen voksne.

Der er derimod et andet Forhold, som jeg gerne vil henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, og det er Bevillingerne til de matematisk-naturvidenskabelige Fag, navnlig Naturhistorie og Fysik. Som Økonominspektør ved en Statsskole har jeg haft rig Lejlighed til at konstatere vedkommende Faglæreres store Vanskeligheder med at administrere de alt for karrigt tildelte Bevillinger paa en saadan Maade, at Eleverne kan komme igennem de af Eksaminationskommissionen krævede Forsøg. Jeg vil være den højtærede Undervisningsminister meget taknemmelig, hvis han vil forhandle med Finansudvalget om Bevillinger, der svarer baade til de Krav, der stilles, og den Prisstigning, man i Øjeblikket er inde i, idet de Materialer, der skal anvendes, i høj Grad er kommet op paa et saadant Niveau, at man ikke kan gennemføre Undervisningen tilfredsstillende.

Der er endnu et Forhold, som jeg gerne vil drage frem her i Dag. Som det vil være den højtærede Trafikminister og dette høje Tings Medlemmer bekendt, har de danske Statsbaner i Aar udsendt et Regnskab, som i Modsætning til tidligere Tider udviser et Overskud paa nogle faa Millioner Kr., og det maa jo betragtes som et glædeligt Tidens Tegn. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at mere end Halvdelen af de Driftsindtægter,

som køres ind paa de danske Statsbaner, fremkommer gennem Indtægterne ved Københavns Nærtrafik. Dette viser disse Baners umaadelig store Anvendelse i Samkvemmet mellem Hovedstaden og dens nærmeste Omegn. Blandt disse Baner indtager Nordbanen en fremtrædende Stilling, idet den daglig befordrer Tusinder af Mennesker i begge Retninger. Det drejer sig om Arbejdere, der har deres Arbejdsplads inde i Byen, paa Fabrikker eller andre Steder, om Forretningsfolk, som bor uden for Byen og hver Dag maa rejse frem og tilbage, og ligeledes om en Mængde studerende, navnlig fra Stationerne Birkerød, Lillerød og Hillerød, men ogsaa helt oppe fra Fredensborg kommer de. Desuden er der en Strøm i modgaaende Retning, Turiststrøm, fornøjelsesrejsende, Folk, der gerne vil paa Landet for at tilbringe en rolig Dag borte fra Byens Larm, og navnlig benytter baade Københavnerne og andre Mennesker Banen i vid Udstrækning for at komme op til Badestederne ved Stranden, Slottene i Hillerød og Fredensborg, Forsøgsgaardene og flere andre Steder af kulturel Interesse.

Med andre Ord, man kan vist dristigt paastaa, at Hillerød er en Udfaldport med Nordbanen som Fødebane til flere forskellige Stikbaner og til Rutebilerne deroppe omkring, og at den derfor har en vældig stor Betydning. Banen er et stort Plus i vort samlede Jernbanenets økonomiske Regnskab i Modsætning til mange andre Baner, som stadig væk kører med Underskud, og derfor burde man i mange Henseender være indstillet paa at yde en noget bedre Service, end der er i Øjeblikket. Det er saadan for Tiden, at Betjeningen, baade med Hensyn til Materiellet og med Hensyn til de Funktionærer, som er ved Banen, er i den allerbedste Orden, der er ikke noget som helst at sige de Folk paa, det er udmærkede, dygtige, høflige Mennesker, og det er godt Materiel, men det, det skorter paa, er naturligvis Tog.

I 1934 saa det ogsaa sløjt ud for Nordbanen, og man oprettede dengang et Udvalg, det saakaldte Nordbaneudvalg, som skulde prøve paa at forhandle med Myndighederne. Som Formand for Grundejerforeningen kom jeg med i dette Udvalg, og vi havde en Del Forhandlinger med de højeste Jernbanemyndigheder, hvilket resulterede i, at vi fik Masser af gode Forbedringer, saaledes at vi i Aaret 1939 havde daglig Togforbindelse med 22 Persontog i hver Retning og havde yderligere Løfte om 2 til. Der blev taget Hensyn til de Tider om Morgen og om Aftenen, da Folk skulde til og fra deres